సన్మానం

> రక్షించే చట్టాల్ని స్వార్థానికి ఉపయోగించుకోవడం తమని తాము నరుక్కోవడమే !
>
> - జయప్రద

నడివయసు దాటిన నేను- ఈ 'పినాకినీ ఎక్స్‌ప్రెస్'లో కూర్చుని, నెల్లూరులో కలవబోయే నా పాతస్నేహితుల్ని తలచుకుంటూ... ఇలా ప్రయాణం చేయడం- ఎంత ప్రియంగా వుందో!

దాదాపు ఆర్నెల్లయ్యుంటుందేమో! నెల్లూరులో ఒక పెళ్ళికి హాజరై, 'జయ'ను చూడాలనిపించి, తన నర్సింగ్‌హోమ్‌కి వెళితే... అక్కడంతా అలజడిగా వుంది. నేరుగా తలుపు తోసుకుని లోపలికెళ్తే...

జయ తన ఛెయిర్లో నిటారుగా కూచుని వుంది. ఇద్దరు వ్యక్తులు ఆమె కెదురుగా కూర్చుని, చేతులు తిప్పుతూ ఏదేదో మాట్లాడుతున్నారు. వాళ్ళ వెనుక అయిదారుమంది యువకులు నిల్చుని వాళ్ళల్లో వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్నారు. అంతా గందరగోళంగా, ఒకరు మాట్లాడేది మరొకరికి అర్థంకాకుండా వుంది.

నా ప్రవేశంతో గదంతా ఒక్కక్షణం నిశ్శబ్దమైపోయింది. 'అసలు విషయం' ఆ తర్వాత జయ చెప్పాక కానీ అర్థంకాలేదు నాకు.

ఆరోజు జయశ్రీ వృత్తి చరిత్రలో బ్లాక్‌స్పాట్ పడింది. పేద స్త్రీ ఒకామె కాన్పు నొప్పులతో హాస్పిటల్‌లో చేరింది. ముందుగా ఉమ్మనీరు పోవడంతో... బాగా టెన్షన్! చివరికెలాగో సాయంత్రానికి సుఖప్రసవం జరిగిపోయింది. 'పేదవాళ్ళు కదా- పోనీలే... ఎలాగో ఇబ్బంది లేకుండా అయిపోయింది' అని సంతోషపడ్తూ... చేయి కడుక్కుని, బిడ్డని ఇంక్యుబేటర్‌లో ఒక గంటసేపుంచి, తర్వాత తల్లికిచ్చి పాలు పట్టమని నర్సులకి చెప్పి, జయశ్రీ బయటకెళ్లిందట.

అప్పటికి డ్యూటీలో ముగ్గురు నర్సులున్నారు. ఒక నర్సు- డెలివరీ టైమ్‌లో జయశ్రీకి సాయపడినామె. రెండో నర్సు- బిడ్డని కేర్ చేసినామె. మూడో ఆమె- డెలివరీ రూమ్‌లోనున్న నర్సు నడిగి కేస్ షీట్‌లో వివరాలతో పాటు బిడ్డ 'మగ పిల్లాడు' అని వ్రాసి, ఆ కేస్ షీట్‌ని మంచం ప్రక్కన పెట్టి వెళ్ళిపోయిన వార్డు నర్సు.

బంధువులంతా బిడ్డని చూడాలనే కోరికతో అడిగితే... గుడ్డలో చుట్టి తీసుకొచ్చి అందరికీ ఒకసారి చూపించి, మరలా తీసుకెళ్ళి ఇంక్యుబేటర్‌లో పెట్టింది నైట్ నర్సు.

డాక్టరు జయ ఉదయం వచ్చేసరికి డెలివరీ రూముకి ఎదురుగా వున్న గది నిండా పేషెంటు చుట్టూ మనుషులున్నారు.

"పుట్టింది మగ పిల్లాడైతే... ఆడపిల్లని తెచ్చిచ్చారేమిటి?" అని గొడవ పెడుతున్నారు వాళ్ళు. నిజానికి- పుట్టింది ఆడపిల్లే! కానీ, కేస్‌షీట్‌లో మగ పిల్లాడని వ్రాసినందువల్ల ఈ గొడవ రేగింది.

జయశ్రీ తన కన్సల్టేషన్ ఛాంబర్‌కి వచ్చి, వాళ్ళని పిలిపించి- పుట్టింది ఆడపిల్లేననీ, తాను చూశాననీ చెప్పి ఒప్పించాలని చాలా ప్రయత్నం చేసింది.

కానీ, ఎదురుగా నిల్చొని మాట్లాడుతున్న వ్యక్తి ఒప్పుకోలేదు. "ఇన్ని మాటలెందుకు? మా పిల్లాడిని మాకు తెచ్చివ్వండి!" అని మొండిగా అంటున్నాడు.

"మీకు పుట్టింది ఆడపిల్లయితే- ఎవరికో పుట్టిన మగ పిల్లాడిని తెచ్చిస్తే మీకు ఆనందమా?" ఆ గదిలోనే నిల్చునివున్న నర్సు రోజీ అడిగింది.

రోజీ మాటలతో అందరూ రెచ్చిపోయారు మరోసారి.

"ఏ అమ్మో కన్నబిడ్డ మాకెందుకమ్మా? మా బిడ్డే కావాలి... మగబిడ్డే కావాలి. లేదా చెప్పండి... మా కులపెద్దలతో చెప్పి, మీమీద కేసు పెట్టిస్తాం..."

జయ ఓపిగ్గా నచ్చజెప్పబోయింది.

"చూడు బాబూ! రత్నమ్మకి కాన్పు అయింది రాత్రి ఏడు గంటలకి... పుట్టినబిడ్డ మీ ప్రక్కగదిలో ఇంక్యుబేటర్‌లో వుంది. మీ పేషంట్ లేబర్‌రూమ్ ఎదురు రూమ్‌లోనే వుంది. మీ తర్వాత మరో కాన్పు జరగలేదు. బిడ్డను మార్చడానికైనా అవకాశం వుండాలి కదా!"

జయశ్రీ మాటలు పూర్తికాకుండానే రెచ్చిపోయారు నలుగురూ.

"మాకు అలా కాచుకుని చూడ్డమే పనా? అయినా... మీ నర్సులు బిడ్డ తాలూకా వాళ్ళతో లాలూచీపడి, డబ్బాశతో చేసుండొచ్చు కదా!" అన్నారు కోరస్‌లా.

"నర్సులలాంటి వాళ్ళయితే- పాతికేళ్ళ నుంచీ నావద్ద పనిచేస్తూ, ఇటువంటి పనులు ఎప్పుడో చేసుందురు. కాస్త ఆలోచించండి!" మెల్లిగానే అంది జయ.

"అవన్నీ మాకు తెలీదు. కేస్ షీట్లో మగబిడ్డ అని ఎందుకు వ్రాశారు?" అంటూ కేస్ షీట్ జీరాక్స్ చూపించాడు ఒకతను.

విస్తుపోయింది జయశ్రీ. ఇది 'ప్రీ ప్లాన్డ్' అని అర్థమైపోయింది. లేకపోతే కేస్ షీట్‌ని 'జీరాక్స్' తీయాల్సిన అవసరమేముంది?

"నా మీద నమ్మకం లేదా? నేను చూశాను... ఆ బిడ్డ ఆడపిల్లే!"

"మీ మీద నమ్మకం లేకపోతే పదిహేనేళ్ల నుండి మీ దగ్గరికే ఎందుకొస్తున్నాము?" నిష్ఠూరంగా అన్నాడామె భర్త.

పదిహేను సంవత్సరాలంటే తక్కువ కాలం కాదు. అయినా వాళ్ళు అనుమానిస్తున్నారంటే... ఇక్కడ మోసమైనా జరిగుండాలి... లేదంటే, వాళ్ళది మోసపు పన్నాగమైనా అయ్యుండాలి.

ఆరోజు వాళ్ళంతా వెళ్లిపోయాక- జయను చూస్తుంటే... జాలేసింది. పైకి గంభీరంగా వున్నా- లోలోపల టెన్షన్ పడుతోంది.

"జయా! ఆరోజు నువ్వే వాళ్ళతో ఆడపిల్ల అని చెప్పివుంటే పోయేది!" అన్నాను.

"ఎంతసేపటికీ మాకు తల్లినీ, బిడ్డనూ రక్షించాలనే తాపత్రయమే తప్ప ఏం బిడ్డ పుట్టిందో చూద్దామన్న తపన వుండదు పద్మా! అయినా చూశాను. కానీ, ఏం లాభం? పేషెంటు తాలూకు వాళ్ళతో 'తల్లీ, బిడ్డా క్షేమం!' అని చెప్పానే కానీ, 'ఆడపిల్ల' అని చెప్పలేదు... అదే ఇప్పుడు పొరపాటైపోయింది..." నిట్టూర్చింది జయశ్రీ.

"అసలు ఆ నర్సు అయినా... ఆడపిల్లని 'మగ పిల్లా'డని ఎలా చెప్పింది?" నా అనుమానాన్ని బయటపెట్టాను.

"అదా..? ఈ పేషెంటుకి ఇంటివద్దే ఉమ్మనీరులో మస్టు పోవడంతో... కన్నాక ఆ బిడ్డ రెండు తొడల మధ్య మస్టు నల్లగా, ముద్దలా కనబడడం... అది చూసి రోజీ మగబిడ్డ అనుకోవడం జరిగింది."

"అయితే, ఇప్పుడింతకీ వీళ్ళేమంటున్నారు?"

"వాళ్ళు నమ్మి చేస్తున్నారో... లేక, కావాలని చేస్తున్నారో అర్థంకావడం లేదు."

"అయితే వాళ్ళు నీ నుండి ఏదో ఆశిస్తున్నారని నీ అనుమానమా? అది వాళ్ళ బిడ్డేనని వాళ్ళు నమ్ముతున్నారా? డబ్బిస్తే వెళ్లిపోయుండేవాళ్ళా?"

"అవును. తల్లీ, తండ్రీ రెండు రోజులు గొడవ తర్వాత మూడో రోజు డిశ్చార్జ్ చేయించుకున్నారు. ఆ తర్వాత డబ్బుకోసం ఏ లాయరు పురికొల్పాడో? మరలా మొదలు..!"

"నువ్వే ముందు న్యూసెన్స్ కేసు పెట్టాల్సింది!"

"అవును... పొరబాటు చేశారు మావారు. మావారి ఫ్రెండ్ ప్రభాకర్ చెప్పనే చెప్పారుట! 'పోనీలే... అమాయకులు. కేస్ పెడ్తే అప్పుడు మన సంస్కారం ఏమయినట్టు?' అని ఈయనే ఊరకుండిపోయారు."

"మీరు పాటించిన సభ్యతకు మంచి సన్మానమే జరిగింది!"

"నిజమే! వాళ్ళు పేదవాళ్ళు కదాని పీడియాట్రీషియన్ని పిలిపించలేదు. బిడ్డ ఏడవడం కాస్త లేటయినా నా ఏడుపేదో నేనేడ్చి ఆ బిడ్డను రక్షించాను గానీ, వాళ్ళని ఆర్థిక ఇబ్బందికి గురిచేయాలనుకోలేదు. పిల్లల డాక్టర్ వచ్చుంటే నాకు ఎవిడెన్స్ వుండేది!"

"జయా... దిగులుపడకు! ఏమవుతుంది? న్యాయం వైపే కేసు నెగ్గుతుంది."

"అదేం లేదు. పుట్టింది ఖచ్చితంగా ఆడపిల్లే! అలా అని డి. ఎన్. ఏ. టెస్ట్ నా ఖర్చులతోనే చేసి చూపిస్తాను. కాకపోతే ప్రతిరోజూ... ఇలా కులపెద్దలనీ, పార్టీ నాయకులనీ వచ్చి-వేసిన ప్రశ్నలే వేసి, నిలదీసి అడుగుతూంటే... జవాబు చెప్పాల్సిరావడం... విసుగ్గానూ, బాధగానూ వుందంతే! పైగా, పేపర్ల కెక్కడం... చదివిన వాళ్ళందరికీ నేను నిజం చెప్పి ఒప్పించలేను కదా! ఇదో బ్లాక్ స్పాట్‌లా మిగిలిపోతుందేమో!"

"ఛ... ఛ..! పేపరులో వచ్చినవన్నీ నిజమెలా అవుతాయి? పేపర్లకి సెన్సేషనల్ న్యూస్ కావాలి... అంతే! నిజం అక్కరలేదు. కాయిన్‌కి రెండువైపుల చూడరు కదా వాళ్ళు?!"

"పేషంట్‌తో సరే... తప్పదనుకో! వాళ్ళతోనే పోరాడుతుంటే... మరోప్రక్కన ఈ పేపర్ వాళ్ళతో ఓ న్యూసెన్స్... 'అక్కడ కులపువాళ్ళంతా మీటింగు పెట్టారంటే, టీవీ ఛానల్ వాళ్ళు వీడియో తీశారంటే...' అంటూ న్యూసెన్స్ చేసి నామీద సానుభూతి చూపించి, నా దగ్గర డబ్బు లాగాలని చూశారు!" వేదన నిండిన గొంతుతో జయ అంటూంటే... బాధేసింది.

"మొత్తం సమాజానికే అంటుకున్న బురద ఇది జయా! దాన్నిక వదిలెయ్! నీ ఓ.పి. పేషెంట్స్‌ని ఏం చేశావ్?" టాపిక్ మార్చాను.

"ఈ రోజేంటి? నాలుగు రోజుల్నుండి నో అపాయింట్‌మెంట్స్! ఈ మూడ్‌తో పేషెంట్స్‌నేం చూడగలను? ఈ సమావేశాలతోనే రోజు గడిచిపోతోంది. పద... ఇంటి కెళ్దాం ఇక!" నిట్టూర్చి లేచింది జయ.

వెళ్తూ వెళ్తూ... చరిత్ర సృష్టించిన ఆ బిడ్డ తల్లిని చూడ్డానికని గదిలో కెళ్తే- ఆమె బిడ్డను గుండెలకు హత్తుకుని పాలిస్తూ వుంది.

"ఈ బిడ్డ- నీ బిడ్డ కాదట కదా! నాకిచ్చేస్తావా... చాక్కుంటాను!" అని అన్నప్పుడు-

'నా బిడ్డను నాకు తెచ్చివ్వండి... ఈ బిడ్డ నిచ్చేస్తాను!' అని అన్లేదామె. అప్రయత్నంగా బిడ్డను గుండెలకు హత్తుకుంది.

"చూశావా? ఆ తల్లికి తన బిడ్డేనని తెలుసు. అయినా వాళ్ళ బంధువులు చూశారన్నావు కదా... వాళ్ళ సాక్ష్యం తీసుకోలేకపోయావా?"

"వాళ్ళేమంటారు? బిడ్డను గుడ్డలోచుట్టి చూపించామంటారు!" నడుస్తూ అంది జయ.

"సర్లే... వదిలెయ్! కాసేపు రిలాక్సవు. మరీ అంతలా ఆలోచించకు."

ఇల్లు చేరి స్నానం చేసి, కాఫీ తాగుతూ రిలాక్సవుతుండగా... సి.ఐ. వచ్చాడని కబురొచ్చింది.

సి.ఐ.తో పాటు పేషెంటు రత్నమ్మ తాలూకు మనషులు కూడా వున్నారు. అంత భారీ మనిషైన సి.ఐ.తో కూడా వాళ్ళు ఏమాత్రం జంకు లేకుండా... దబాయించి మరీ మాట్లాడ్తున్నారు.

"చూడండయ్యా! మీరు కాస్త నిదానిస్తే... ఆమె తన ఖర్చుతోనే డి.ఎన్.ఏ. టెస్ట్ చేయించి, నిరూపిస్తామని అంటున్నారు కదా! ఆ టెస్ట్ కిచ్చేసి మీరు డిశ్చార్జ్ చేయించుకుని వెళ్లండి!" సి.ఐ. వాళ్ళకి నచ్చచెప్పాలని చూశాడు.

"పెద్దోళ్ళు పెద్దోళ్ళు అంతా ఒకటే! మేము వెళ్లం... ఆ తర్వాత మా గోడు ఎవరు చూస్తారు?" విసురుగా అడిగాడు రత్నమ్మ భర్త.

ఈసారి సి.ఐ.కి బాగా కోపమొచ్చింది.

"ఈ కేస్ పూర్తయ్యేదాకా మీరు ఇక్కడే వుంటారా? వుండి తేల్చుకుంటారా? ...తేల్చుకోండి! అట్లాంటప్పుడు కేసు పెట్టి పోలీసుల్ని ముగ్గులోకి లాగడమెందుకు?"

"అయితే... మా బిడ్డతోపాటు మేమూ వస్తాము. అక్కడే మతలబు జరక్కుండా చూడ్డానికి!"

"బిడ్డను పంపేది లేదు. బిడ్డ రక్తమూ, మీ రక్తమూ పంపిస్తాము!" ఈసారి సి.ఐ. కాస్త తగ్గి అన్నాడు.

జయ మౌనంగా కూర్చుంది.

"అయినా సరే... మా మనిషి ఒకరొస్తారు..."

"ఎక్కడికి?"

"బొంబాయికి!"

"ఓ.కె.! మీ ఖర్చుతో మీరు నిరభ్యంతరంగా రావచ్చు."

"నాకు కూడా మీ ప్రొటెక్షన్ కావాలి!" జయ నిశ్శబ్దాన్ని బద్దలుకొట్టింది.

"చెప్పండి...ఎలాంటి ప్రొటెక్షన్ కావాలి?"

"వాళ్ళు బ్లడ్‌బ్యాంక్‌కు వెళ్లే దారిలో మరో బిడ్డను తల్లి పక్కన పెట్టకుండా చూడండి ప్లీజ్..."

"అదెట్లా పెద్దామమ్మా? అదెట్టా వీలవుద్ది? మాకు ఇలాంటి బిడ్డ ఎక్కడ దొరుకుతుంది?" విసురుగా అన్నాడు తండ్రి.

"ఎలా ఏమిటి? ఈ బిడ్డను ఎలా మార్చామని అనుకుంటున్నారు మీరు? అలాగే ఇదీ!" జయ సభ్యత చాటున దాచుకున్న కోపం ఇలా బయటపడింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ అక్కడితో ఈ టాపిక్ క్లోజ్ చేయాలని అనుకున్నట్టున్నాడు. "ఓ.కె. డాక్టర్... అలాగే! మా కానిస్టేబుల్ ఈ రాత్రికి ఈ రూము దగ్గర కాపలా వుంటాడు. మీరు బిల్ వేసివ్వండి. ఏమయ్యా... మీరు బిల్ కట్టేసి రేపు వెళ్లాలి. మా ఇన్‌స్పెక్టర్ వచ్చి మిమ్మల్ని బ్లడ్ బ్యాంక్‌కు తీసుకెళ్తారు. అక్కడ మీది, మీ బిడ్డది బ్లడ్ శాంపుల్స్ తీసుకున్నాక ఒకరు ఆ శాంపుల్స్‌తో వెళ్లొచ్చు. రిపోర్టు వచ్చాక మరలా మీకు చెప్తాము."

"మా బిడ్డ కాదని వస్తే..?"

"వస్తే- మీరు కేసు పెట్టున్నారు కదా... కోర్టు చూసుకుంటుంది."

●

వెనుక సీట్లో బిడ్డ ఏడ్చిన శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి, తేరుకున్నాను.

ట్రెయిన్ గూడూరు దాటేసింది. ఇంకొంచెంసేపట్లో జయ వద్దకు వెళ్తానన్నమాట!

ఎన్నిమార్లు ఫోన్ చేసినా... ఇంకా రిపోర్ట్ రాలేదని చెప్పేది జయ. ఇప్పటికైనా వచ్చిందో, లేదో..!?

ప్లాట్‌ఫారం మీద నా కాళ్ళు నడుస్తున్నాయి... కానీ, నా మనసుకు మాత్రం అక్కడ వున్న జనం, పోర్టర్స్ కేకలు ఇవేమీ వినిపించడం లేదు. నా మనసు దాని ధోరణిలో అది వుంది.

●

హడావుడిగా స్ప్రింగ్ డోర్ తెరుచుకొని జయ గదిలోకి అడుగుపెట్టబోయిన నా కాళ్ళు బ్రేక్ పడినట్లు ఆగిపోయాయి. చిత్రంగా... జయ ఎదురుగా రమణయ్య, ప్రక్కసీట్లో రత్నమ్మ- ఆరునెలల బిడ్డతో..!

వాళ్ళను చూసి నేను ఆశ్చర్యపోతే- జయ నన్ను చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

"రా... రా... పద్మా! అదేమిటీ... ఫోనయినా చేయకుండా..?"

"నీకు ప్లెజెంట్ సర్‌ప్రైజిద్దామనీ..." నవ్వుతూ ఛెయిర్ లాక్కుని కూర్చున్నాను.

"జస్ట్... వన్ మినిట్!" అంటూ పేషెంటు వైపు తిరిగింది జయ.

"చూడు రత్నమ్మా! అప్పుడే మరలా నీకు గర్భం మంచిది కాదు. ఆరోజు నీకు ట్యూబెక్టమీ ఆపరేషన్ చేసున్నా బాగుండేది!"

"యాడా..? ఈ మూక నన్ను చేసుకోనిచ్చాయా? మా ఆయన్ని రెచ్చగొట్టి, అన్ని కథలు చేస్తిరి. 'కేస్, గీస్' అని నా ప్రాణం తీస్తిరి... నాకేవో నా బిడ్డేనని నమ్మకమేనమ్మా!"

"నమ్మకమయితే... ఆరోజు నోరెందుకు తెరవలేదు నువ్వు?" ఒళ్ళుమండింది నాకు- ఆ రెండు మాటలూ అడక్కుండా ఉండలేకపోయాన్నేను.

మళ్లీ మాట్లాడలేదామె.

"నాకు తెలుసు... నీకు నీ బిడ్డేనని తెలుసునని! పరాయి భావమే నీలో వుండివుంటే... నువ్వంత శ్రద్ధగా, ప్రేమగా పాలివ్వలేవు!" నవ్వుతూ అంది జయ.

"ఏవిటోఁ... శని బట్టి అట్టా అయింది!" ఒక్క మాటలో తేల్చేసింది రత్నమ్మ.

జయకి వచ్చిన చెడ్డపేరునీ, ఆ ఒత్తిడితో పాడయిపోయిన ఆమె ఆరోగ్యాన్నీ ఎవరు బాగుచేస్తారు? ఇదే... జయశ్రీ తన పేషంటుని ఇలా హెరాస్ చేసి, తర్వాత తప్పు తెలుసుకున్నా నంటే... ఆమెని క్షమించి ఉండేవారా వాళ్ళు? డాక్టర్ల చేత రాత్రీపగలూ చాకిరీ చేయించుకుంటూ కూడా ఈ సమాజం వాళ్ళకి చేస్తున్న సన్మానాలా ఇవి?

"ఇంతకీ... డి.ఎన్.ఏ. రిపోర్టు వచ్చిందా?" నాక్కొంత అర్థమయినా స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలని అడిగాను... ఆ రాత్రి.

"నిన్ననే వచ్చింది. బిడ్డ రత్నమ్మ బిడ్డేనని తేలిపోయింది!"

"మరి, నువ్వు పేపర్ కివ్వలేదా?" ముందుకు వంగి, కుతూహలంగానూ, కొంత కోపంగానూ ప్రశ్నించాను.

"పశ్చాత్తాపపడుతున్నారులే... వాళ్ళ పాపాన వాళ్ళే పోతారు!" అని తేల్చేసింది జయ.

గుర్రుమంటూ చూశాను నేను జయ వంక.

సామరస్యంగా ఏదయినా తేల్చుకోవచ్చు గాని, నోళ్లున్నాయి కదాని- గొడవ చేయడం, కులపెద్దలున్నారు కదాని- మోసం చేయాలని చూడ్డం... ఇదే నాకు నచ్చనిది.

"కాదులే పద్మా! డాక్టర్ల ట్రీట్‌మెంట్‌లో లూప్‌హోల్స్ వెతికి, కొంతమంది లాయర్లు పేషెంట్లని రెచ్చగొట్టి, తమ పబ్బం గడుపుకోవాలని చూస్తున్నారు. ఈ పేద, అమాయక పేషెంట్లు మాత్రం డాక్టర్ల వద్దనుండి డబ్బు రాబట్టాలని అప్పులు చేసి, లాయర్లకు ఫీజులు చెల్లించి, చివరకు ఒట్టివాళ్ళవుతున్నారు."

"అయితే పాపం! మీకు కష్టమే ఇంక!" గంపెడు సానుభూతి చూపించాను... నా స్నేహితురాలి మీద. కానీ, దాన్ని స్వీకరించలేదు జయ.

"జడ్జెస్ ఏమీ ఫూల్స్ కాదులే! కేస్ స్టడీ చేసి చాలా భాగం కేసులు కొట్టేస్తున్నారు. పైగా... కష్టపడుతున్నది మేమే అయినా అది తాత్కాలికమే కానీ, నష్టపోతున్నది మాత్రం పేషెంట్సే!"

"నష్టమా..?" విస్తుపోయి చూశాను.

"నిజం పద్మా! ఇలా డాక్టర్ల మీద కేసులు పెట్టుకుంటూ పోతే... సీనియర్ డాక్టర్లు, మంచి టాలెంటున్న డాక్టర్లు కూడా కష్టమైన కేసుల్ని తీసుకోవడం లేదు. అటువంటప్పుడు వీళ్ళు ఏ గవర్నమెంటు హాస్పిటల్‌కో, సిటీకో పరుగెట్టాలి కదా! అది పేషెంట్స్ స్వయంకృతాపరాధానికి జరిగే నష్టమే కదా!"

జయ ముఖం వంక చూశాను... ఆమె అన్నీ మర్చిపోయినట్టుంది. తన పేషెంట్స్ తన నిజాయితీని గుర్తించి, తిరిగిరావడమే చాలా రిలీఫ్‌గా ఉన్నట్టుంది జయకు.

"రేపుంటావా?" లేస్తూ అడిగింది.

"ఈసారి రెండు రోజులుంటాను..."

"ఏంటో... అంత దయ నా మీద?"

"నీది పీడిత జాతి కదా! సన్మానం చేస్తారేమో... చూసి పోదామనీ!"

తేలిగ్గా నవ్వేసింది జయ.

●

'కథాకేళి' మాసపత్రిక ... డిసెంబర్' 2008 సంచికలో ప్రచురితమైన కథ